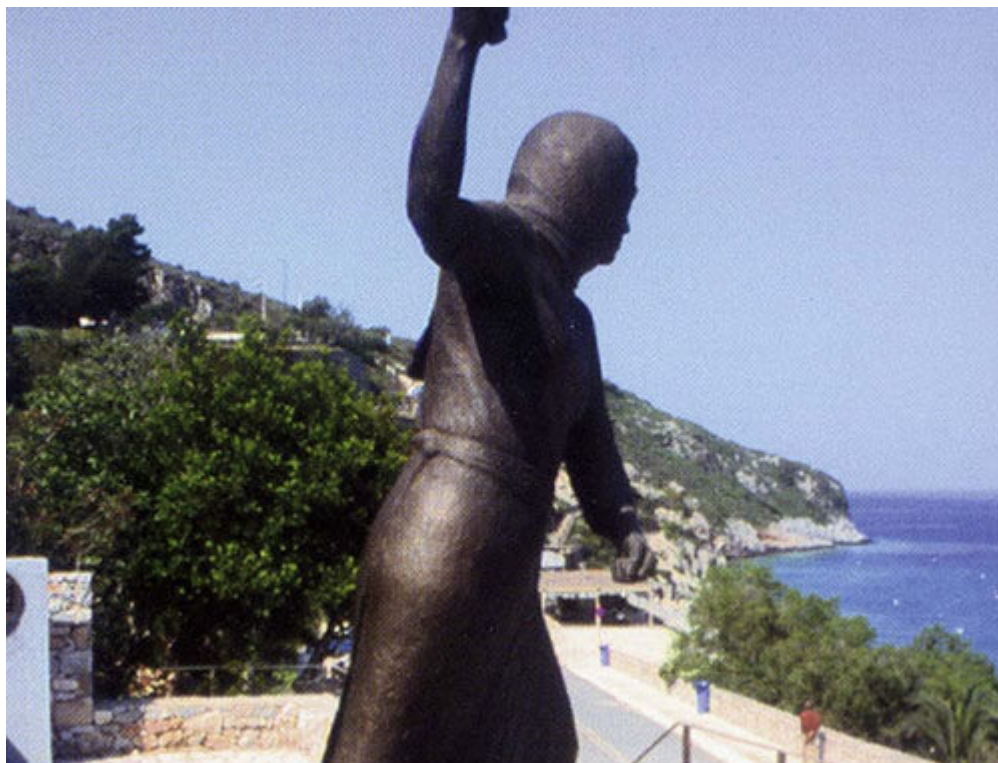

Όταν τα Σπαρτιατόγγονα και οι Μανιάτισσες έδιωξαν τον Ιμπραήμ

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα

Μεγάλωσα στη Θεσσαλονίκη δαβάζοντας τα Μυστικά του Βάλτου και άλλα βιβλία για την Ιστορία της Μακεδονίας και τον Μακεδονικό Αγώνα. Μου έκανε εντύπωση ο αριθμός και η μαχητικότητα των Μανιατών που είχαν έλθει ως εθελοντές να βοηθήσουν τους προγόνους μου να απελευθερώσουν τη Μακεδονία από Τούρκους και Βουλγάρους. Ο Τσοτάκος, ο Αναγνωστάκος, ο Παπατζανετέας, ο Μαντούβαλος (Καπετάν Ταύγετος), ο Δεμέστιχας (Καπετάν Νικηφόρος) και πολλοί άλλοι συνεργάστηκαν άριστα με τους εντοπίους και υλοποίησαν το έξυπνο σχέδιο του Ίωνος Δραγούμη και του Λάμπρου Κορομηλά (1903- 1908).

Αισθάνομαι, λοιπόν, ως Μακεδών ιδιαίτερη υποχρωση να μελετώ και να προβάλλω τους αγώνες των Μανιατών υπέρ της των Ελλήνων Ελευθερίας. Και όταν πλησιάζει το τελευταίο δεκαήμερο του Ιουνίου κλίνω ευλαβικώς το γόναυ στην ηρωική μνήμη των ανδρών και των γυναικών που αντιμετώπισαν με σθένος και με ευφυΐα τον Ιμπραήμ και τους Αιγυπτίους το 1826. Ο Αιγύπτιος πρίγκηπας είχε έλθει να βοηθήσει τα στρατεύματα του Σουλτάνου να καταπνίξουν την Ελληνική Επανάσταση. Κατέλαβε σχεδόν όλη την Πελοπόννησο, αλλά τη χερσόνησο της Μάνης δεν την υπέταξε. Προσπάθησε δύο φορές. Τον Ιούνιο και τον Αύγουστο του 1826. Ήξερε ότι η Μάνη τροφοδοτεί με πολεμιστές την υπόλοιπη Ελλάδα.

Όμως δεν υπολόγισε την πολεμική πείρα των κατοίκων αυτής της βραχώδους χερσονήσου και την αίσθηση υπερηφάνειας που τούς διέκρινε. Είχαν υποχρέωση να διαφυλάξουν την κληρονομιά των αρχαίων Λακεδαιμονίων και του Λεωνίδα της Σπάρτης. Στα δημοτικά τραγούδια τους ονομάζονταν «Σπαρτιατόγγονα», δηλαδή εγγόνια των αρχαίων Σπαρτιατών. Στις 22 Ιουνίου ο Ιμπραήμ επιχείρησε διπλή επίθεση. Πρώτον στη Βέργα Αλμυρού, λίγα χιλιόμετρα μετά την Καλαμάτα και δεύτερον- για αντιπερισπασμό- στον Διρό, νοτιώτερα. Στην πρώτη περίπτωση οι Μανιάτες νίκησαν με την παλληκαριά τους και με την ταχύτητα με την οποία ανήγειραν οχυρωματικό τείχος. Στη δεύτερη μάχη η έκπληξη ήλθε από τις γυναίκες όλων των ηλικιών. Στον Διρό ήταν η εποχή του θερισμού και οι Μανιάτισσες κρατώντας δρεπάνια απέκρουσαν τους Αιγυπτίους! Ο Ιμπραήμ απέτυχε πλήρως να καθυποτάξει την αδούλωτη Μάνη.

Διαβάζοντας τη σχετική ομιλία, που πραγματοποίησε το 2017 σε επιστημονικό

Συνέδριο της Εκκλησίας ο αείμνηστος Σαράντος Καργάκος, καταγράφουμε τα ονόματα των πρωταγωνιστών και των εμπυχωτών της νίκης: Ο Επίσκοπος Μαΐνης (Μάνης) Ιωσήφ Βουδικλάρης, ο Πρωτοσύγκελλος Ρηγανάκος, ο Αρχιμανδρίτης Δανιήλ Κουλουφάκος, ο Ηλίας Κατσής Μαυρομιχάλης, η μάνα του Πετρόμπεη (Πέτρου) Μαυρομιχάλη, η θρυλική Πιέρραινα, ο δεκαοκτάχρονος πυροβολητής Λουκάς Λουκέας, ο γιος του Πετρόμπεη Δημήτριος, η Πανώρη Βοζίκη και άλλοι. Γράφει ο Καργάκος: «Παρά τους 1000 κανονιοβολισμούς που έριξαν τα αιγυπτιακά πλοία προς εκφοβισμό, τίποτε δεν μπορούσε να ανακόψει την ορμή των Μανιατών και Μανιατισσών».

Νίκη ή Θάνατος! Αυτό το σύνθημα ήταν γραμμένο στην επαναστατική σημαία της Μάνης με τον γαλάζιο σταυρό.

Κωνσταντίνος Χολέβας – Πολιτικός Επιστήμων

Άρθρο στην ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, 22.6.2020